

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Christi immensa humilitas in iniurijs, & despectibus perferendis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

tone purpuram cogitatis. Discite vos, Satrapæ, è summo demittere, & posita maiestate, officia etiam minùs splendida suscipere, tractareq; negotia vobis subiectorum. Discite descendere, qui nullum supra vos vultis pati.

2. Nemo, nisi *humilis corde*, si sit felix, amat ærumnas; nemo quieti præfert laborem; nemo delicijs dolorem; diuitijs paupertatem; nemo palatij mapalia; titulis grandibus ignobilitatem; honoribus despectum anteponit. Christus, cum esset *in suo Patria*, è cælesti patria, in Galilæam regionem tunc temporis contemptissimam, atq; ad miseras nostras descendit, *in laboribus à iuuentute fuit*; de paupere Parente, in paupere casa, nasci, in præsepio reponi, cum humilibus conuersari voluit; neque se regem creari à populo passus est; sed cum esset Dei Filius, *fabri filius* appellatus, animo æquissimo sustinuit. Numquid igitur verè *humilis corde* extitit? qui & nudis pedibus obambulauit, & asino vectus est, triumphaturus, pedesq; lauit discipulorum; numquid *humilis corde fuit*? Numerat Fulgosus, inter Ludouici XI. Gallorum regis laudes, quòd asinum nonnumquam pro equo adhibuerit; & cum alij reges auro sericoq; amicirentur, lana aut bombyce indutus fuerit. Christus nullo vmquam equo vsus, veste vilissima amictus, numquid magis *humilis corde* fuisse censendus est? O quàm hïc multa sunt à nobis discenda! quæ quam diu non discimus, verè *humiles corde* non sumus. At Dei Mater didicit: ast alij sancti didicerunt; nec quidquam fecere contra aut suam dignitatem, aut rei ipsius veritatem. Nos, quòd deteriores sumus, eò delicatius volumus tractari, molliùs vestiri, sumptuosius conuiuari.

3. Nemo, nisi *humilis corde*, contumelias, alapas, flagra, sputa, denique crucis summam infamiam potest patienter sustinere. Omnis superbus impatiens est; omnis superbus cogitat vindictas. Tameñ enim, ad tempus, dolorem corde premat, vultuq; patientiam simulet, vt patientiæ laudem capteret; animo tamen Diras coquit, & execrationes. Christus infamiam, maledicta, colaphos, virgas, flagella, fœdissima militum phlegmata in diuinâ faciè proiecta, ipsum patibulū & mortem cum latronum morte communè, æquissimo animo tolerauit, numquid ergo hu-

VI.

Ioan. 1. 18.

Psal. 87. 16.

Ioan. 6. 39.

Marc. 6. 3.

Fulgosus lib. 3. cap. 6.

VII.

Luc. 23. 34.

mitis corde fuit? Et verò tunc de quali vindicta cogitavit? oravit pro crucifixoribus; atque ut eos excusaret, nescire eos dixit, quid facerent. Quòd si vis altiorem humilitatis gradum; tam parvi æstimat atrocissimas sibi iniurias ab hominibus illatas, ut, cum eas posset æternis ignibus vindicare, ad vnum gemitum peccatoris, illico etiam sexcentas remittat. Putas, nullum superesse altiorem gradum humilitatis? Superest. Nam non solum facilis est noster Iesus, ad omnes iniurias etiam infinitas, & infinite quodammodo acerbis ac malitiosas in se perpetratas ex animo remittendas; sed etiam paratus est ex ijs, quibus ex animo dolentibus veniamque postulanti- bus millies & millies, & centies millies relabentibus, & enormissimè delinquentibus omnia condonavit, si denuò cadant, & denuò resipiscant, denuò stolam pristinam reddere, gratiam & gloriam impertiri, eosque in filios suos, & regni cælestis hæredes adoptare. Quid quòd ipsos adhuc eiusmodi hostes, & tam contumaces inimicos suos, admirabili profusus & incomprehensibili maiestatis suæ demissione, insignique, immò immensa patientiæ & bonitatis demonstratione, varijs vijs & modis, per internos S. Spiritus instinctus, per Angelos, per concionatores, per spirituales Patres, per exempla piorum, per morbos, & terrores, per beneficia, per minas & blanditias reuocat, ut vel tandem oculos aperientibus, & ad frugem redire volentibus possit veniam indulgere; & quantumvis à se auersis poenam vindictamque æternam, vel omnino expungere, vel saltem in temporalem convertere? Quid, quòd lædentibus, dum lædunt, beneficia refundit? Nonne Longino, dum lancea latus eius aperuit, aperuit oculos, ut videret, in quem transfigeret? Miranda pietas, dum sauciatur, sanat; & quòd hasa subit, inde sanguis & aqua exit in medicinam. Nonne hoc est esse verè *humilem corde*? Has omnes & nos humiliandi rationes haberemus, si à Christo discere vellemus, *quia mitis est, & humilis corde*. Potuit Christus, potuit B. Dei Mater, potuit Stephanus, & alij Sancti se se vilipendere, & his modis omnibus humiliare? Cur nos non possemus? immò cur non deberemus?

VIII.

At Sancti in infimo quoque loco, atque, etiam infra ipsos peccatores, se se demisere? Christus id sanè non potuit, quia im-
peccabilis